

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 850	Intern Journal nr 347/79 FB	Internt arkiv nr T & F 454	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv Troms & Finnmark	Ekstern rapport nr Sydv	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Kobbermineraliseringer langs Øvre Karasjokka				
Forfatter Røsholt, Bernt		Dato 12.02 1979	Bedrift Sydvaranger A/S	
Kommune Karasjok	Fylke Finnmark	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad 20333 20334	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geologi Analyser	Dokument type		Forekomster	
Råstofftype Malm/metall	Emneord Cu			
Sammendrag Rapporten beskriver en fattig kobbermineralisering av Raitevarretype langs Øvre Karasjokka mellom Bæivasgiedde og Storfossen. Typen er prøvetatt med Pack-Sack bormaskin og det gjennomsnittlige kobberinnhold var bare på noen hundredels prosent. Sett i relasjon med Raitevarre kobbergneis som ligger 7 km mot NØ er området likevel interessant. Det antyder at den kobberførende gneis av Raitevarre-typen finnes over et meget stort område. Det foreslås at området følges opp med EM-målinger og geologisk kartlegging.				

347/79 FB.

INTERN RAPPORT.

R/S Sydvaranger,
Prospekteringsavdeling.
Nordraaks vei 2.

1324

Tlf: 538976 - 120518
Lysaker, Norge.

DATO: 12-2-1979

RAPPORT NR: 1047

KARTBLAD 2033 III
IVAntall sider 3
— « — bilag 1

SAKSBEARBEIDER Bernt Røsholt. Geolog.

RAPPORT VEDPØRENDE:

KOBBERMINERALISERINGER LANGS ØVRE KARASJOKKA.

RESYMÉ:

Rapporten beskriver en fattig kobbermineralisering av Raitevarrettype langs Øvre Karasjokka mellom Bæivasgiedde og Storfossen. Typen er prøvetatt med Pack-Sack bormaskin og det gjennomsnittlige kobberinnhold var bare på noen hundredels prosent. Sett i relasjon med Raitevarre kobbergneis som ligger 7 km mot NØ er området likevel interessant. Det antyder at den kobberførende gneis av Raitevarretypen finnes over et meget stort område. Det foreslås at området følges opp med EM-målinger og geologisk kartlegging.

FORDELING

OSLO:

☒	HK v/dir. Smith-Meyer
☒	Prof. Bugge
☒	Prospekteringskontor
☐	
☐	
☐	
☐	
☐	

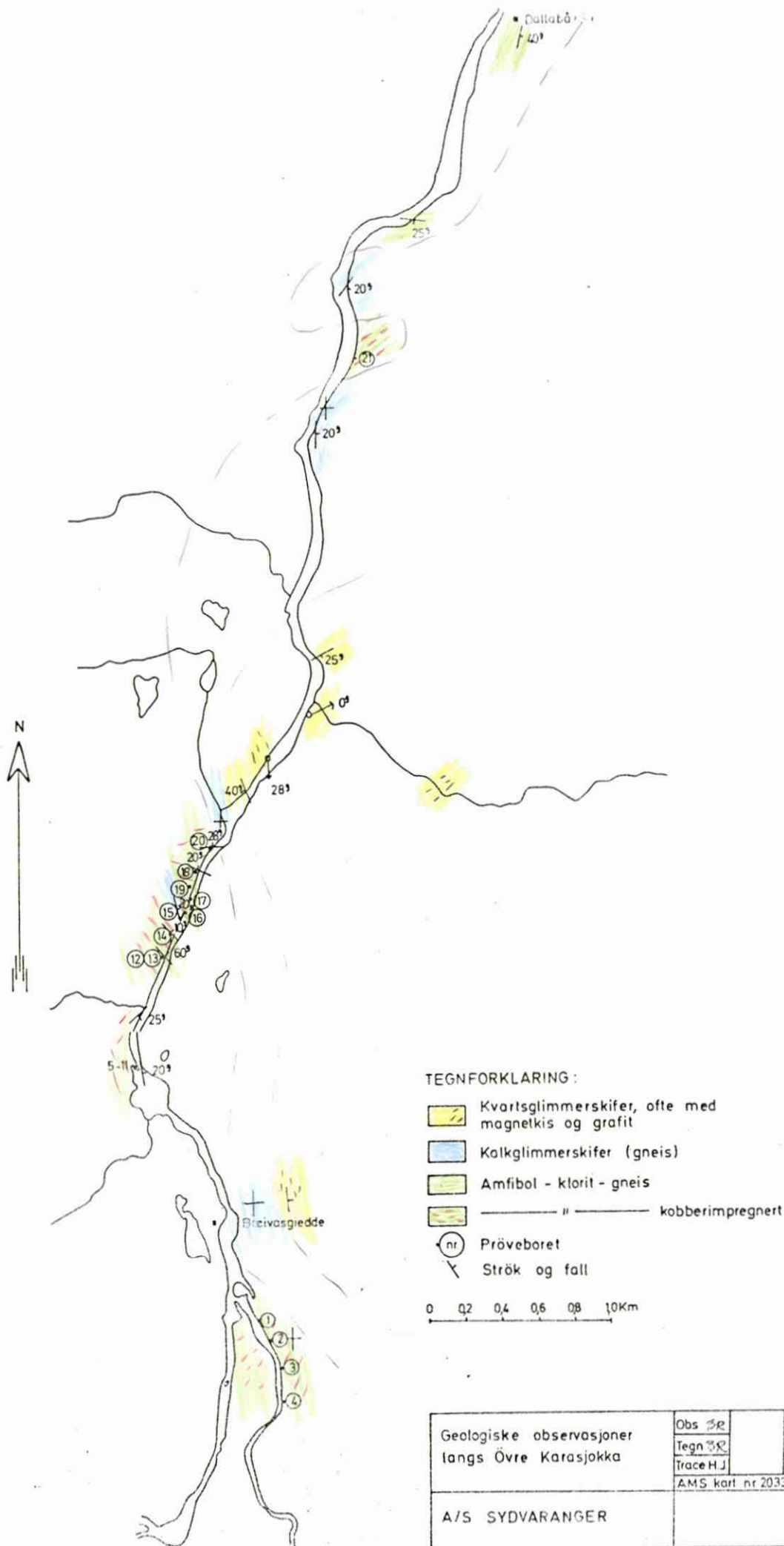
KIRKENES:

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

ANDRE:

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

KOMMENTAR:

KOBBERMINERALISERINGER LANGS ØVRE KARASJOKKA.

Innledning.

Sommeren 1977 foretok Røsholt med Pantdalsli og Storli en prøvetaking med Pack-Sack diamanthormaskin langs Øvre Karasjokka mellom Bæivasgiedde og Dallabåkki. Kobberkisimpregnasjon i amfibol-klorit-gneis ble funnet i Bæivasgieddeområdet allerede i 1967 og nedover langs elven i 1975. Området ble derfor mutet med 7 områder 1975. I gjennomsnitt ble det boret 1,5 m. Det ble tilsammen boret 28.1 m og tatt 21 prøver.

Geologi, mineraliseringer.

Bare 1-2 km mot vest fra Karasjokka finnes grensen mot eldre grunnfjell (Presvekofenno-karelske bergarter). På grensen mellom disse og de her omtalte bergarter (Svekofenno-karelske) finnes et belte på noen hundre meter med en arkosit. Over arkositen kommer en amfibolit-klorit-bergart som stedvis er impregnert med kobbermineraler. Innenfor denne formasjonen finnes også kalkrike horisonter.

Over amfibol-klorit-bergarter kommer en kalkrik serie og over denne kommer en kvartsglimmerskifer som stedvis er magnetkis-grafitførende.

Blotningsgraden er relativt god langs elven, men ellers er området tildels kraftig overdekket. Området langs elven der det ikke er noen opservasjoner på vedlagte kartskisse er kraftig overdekket. Kartskissen gir et inntrykk av den stratigrafiske situasjon med eldste bergarter mot vest. Dette er sammenfallende med opservasjoner fra diamanthoringene på Raitevarre. Samme område er tidligere kartlagt av H. Wennervirta og sammenstilt av H. Skålvoll i geologisk kart over Karasjok M=1:250 000 (NGU 1972). Det geologiske kart som er fremstilt i denne rapport avviker mye fra det gamle kart. Med en ytterligere feltinnsats bør en kunne finne såpass med blotninger at et nogenlunde korrekt kart kan presenteres.

Gneis impregnert med kobbermineraler er påvist over minst 3,5 km. Mineraliseringene er svært like og antagelig av samme type som på Raitevarre. Det mest dominerende ertsmineral er kobberkis, mens kobberglans og malakit også er påvist. Gehaltene er lave og neppe av noen økonomisk interesse. Over de gjennomsnittlige borlengdene

på 1,5 m var de bare på 0,06-0,01 %. Antagelig er gehaltene noe høyere, fordi mineraliseringene opptrer ofte som spredte ansamlinger. En prøveboring med Pack-Sack bor som bare gir en kjerne på 22 mm vil derfor neppe gi et representativt bilde av metallfordelingen.

I tillegg opptrer mineraliseringene i forbindelse med kloritsoner. Ved denne form for kjerneboring ble det ikke benyttet innerrør i kjernerøret og dette resulterte i et visst kjernetap. Med kloritens svake mekaniske egenskaper er det rimelig å anta at noe av kobbermineralene også er boret bort.

I 1968 ble det skutt ut en større prøve ca. 1.0 km syd for Bæivassgiedde i området ved "Kristiansens gullfelt" mellom Karasjokka og Bautajokka i kobberkisførende gneis. Denne prøven ble utskeidet på stedet og sendt til laboratoriet i Kirkenes.

Den utskeidete prøven som inneholdt bare 0,11 % Cu ble flotert og det ble laget et "kiskonsentrat". Konsentratet som holdt bare 1,4 % Cu, hadde et edelmetallinnhold på 0,52 ppm Au og 2,20 ppm Ag. Det relativt høye edelmetallinnholdet korresponderer med edelmetallinnholdene fra undersøkelsene på Raitevarre. Avstanden til Raitevarre er bare 7 km mot NØ fra prøvepunkt nr. 21 på vedlagte skisse. Edelmetallanalyser av prøver fra området med 0,01-0,06 % Cu ga ikke utslag på gull.

Konklusjon.

Etter at analyseresultatene fra prøvetakingen forelå, lot vi de 7 mutingsområdene (som dekket mineraliseringene i Karasjokka) falle i det fri. Gehaltene var altfor lave til at dette området hadde noe direkte økonomisk interesse. Undersøkelsen har derimot vist at mineralisering av Raitevarre-type har en meget stor utbredelse.

Oppfølging av denne type burde i første omgang gjøres indirekte med elektromagnetiske målinger og geologisk kartlegging. Med de elektromagnetiske målingene vil de grafitførende lag bli fastlagt. Disse vil være til meget stor hjelp i den geologiske kartlegging. Med et godt geologisk kart over hele området som bakgrunn, vil en så kunne sette på noen utvalgte diamantborhull som skjærer gjennom den kobberførende gneisen. Det er mulig at kobberkonsentrasjonene ikke er høyere enn på Raitevarre i hele området bortsett fra de

stedene der det kan ha blitt en remobilisering og konsentrasjon av sulfidene i forbindelse med tektonisk aktivitet. Disse områdene burde eventuelt også kunne pekes ut etter en detaljert geologisk kartlegging.

Lysaker, 12-2-1979.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Bernt Røsholt'. The script is cursive and somewhat stylized, with the first name 'Bernt' and the last name 'Røsholt' clearly distinguishable.

Bernt Røsholt